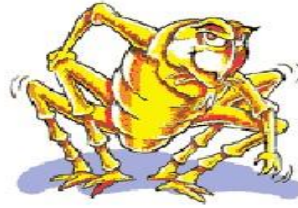

VLOOIEN

Wat zie je?

Bruin – zwarte insecten ter grootte van een speldenknop. Gezonde vlooien zijn zo snel dat ze vaak niet zichtbaar zijn, behalve bij grote hoeveelheden. Daarnaast leven vlooien niet op de dieren, ze eten er alleen maar. Nadat ze hun buik vol hebben verdwijnen ze snel naar de leefomgeving van uw huisdier, helaas is dit in de meeste gevallen uw huis. Let dus op de uitwerpselen die als kleine zwarte korreltjes in de vacht zitten. Een vlooienkam door de vacht boven de staartinzet kan hierbij goede diensten verrichten.

Tip: -Een test of dit zwartbruine goedje poep of aarde is, is de volgende proef: -Leg wat van de poepjes op een witte tissue en druppel er een paar druppels water op: -vlooienzoep kleurt het papieren velletje bruinrood: zoogdierenbloed, opgezogen en deels verteerd door de vlo!

Gevolgen

Om aan bloed te komen bijt de vlo een klein bloedvat aan en zuigt het hieruit stromende bloed op.

Om te voorkomen dat dit bloed gelijk stolt, spuit de vlo een klein beetje speeksel in de huid. Dit speeksel bevat een eiwit wat de bloedstolling remt.

Sommige dieren vertonen echter een allergie voor vlooienspeeksel, waardoor een vlooiendeet er voor kan zorgen dat het dier zich gedurende 5-7 dagen geen raad weet van de jeuk. Ook oude - vroegere - bijtplekken kunnen na een nieuwe beet gaan meedoen met de reactie! Honden bijten dan delen van de huid kapot, vaak tot bloedens toe.

Grote hoeveelheden vlooien kunnen bloedarmoede veroorzaken. Daarnaast kunnen vlooien lintwormbesmettingen, bacteriën en virussen overdragen.

Bestrijden

Er zijn meerdere goede middelen verkrijgbaar, mits op de juiste manier en consequent toegepast. Alle aanwezige honden (en evt. ook katten) moeten behandeld worden, ook al lijken ze er geen last van te hebben. Naast het behandelen van de aanwezige dieren ook altijd de leefomgeving behandelen. Vlooiencyclus kunnen soms na een jaar nog uitkomen. Bij vlooien kennen we de cyclus: vlo, eitje, larve, pop, vlo.

Soorten verkrijgbare middelen:

Middelen die de vlo doden voor hij kan prikken:

- vlooiensprei
- poeders (voor met name jonge dieren maar kortwerkend)
- shampoos (ook met een kort effect dus meer aanvullend)
- sprays voor op de hond en/of kat, deze spray is ongevaarlijk voor de huisdieren zelf, wordt niet in de bloedbaan opgenomen maar in de talgklieren en het bovenhuidse talglaagje opgenomen en werkt bij de hond ook ongeveer een maand tegen teken.
- druppels in de nek (werken tussen 3 en 6 weken vlo-dodend)
- druppels in de nek * vlooiendodende pillen * vlooiencycluspil of suspensie.

Middelen die van binnenuit werken, dat wil zeggen dat het huisdier eerst geprikt moet worden door de vlo, waarna deze door het opzuigen van het bloed het antivlooiemiddel binnenkrijgt:

Dit middel doodt niet de vlo maar zorgt ervoor dat de vlooieneitjes niet uitkomen zodat de vlo uitsterft doordat zij onvruchtbaar is geworden.

Verder zijn er middelen die de vlo in de omgeving van uw dier doden, de zogenaamde mand en interieursprays.

Van belang is hierbij, dat het middel groeiremmers bevat die ook de eitjes en de larven, die zeer resistent zijn, doodt.

Wetenswaardigheden

Stofzuigen helpt, maar een enkele opgezogen vlo is absoluut niet afdoende. Als dan ook de stofzak niet direct verschoond wordt, is er meer sprake van verplaatsing dan bestrijding. Bij een behandeling met omgevingspray de vloeren twee à drie dagen niet stofzuigen. Je zuigt anders een deel van de werkzame stof weg.

De effectiviteit van knoflook en biergist is niet echt duidelijk, maar in het gunstigste geval doe je aan probleemverlegging. De vlo leeft nog steeds, ook al is het dan misschien niet op de hond (waar de vlo toch al weinig tijd doorbrengt). Hij plant zich dan toch vrolijk voort ergens in de omgeving. Bovendien kunnen grote hoeveelheden knoflook gevaarlijk zijn voor de hond.

Vlooiën vangen met een vlooiënkam is een leuke hobby. Als je weet dat de vlo ongeveer 10 % van zijn tijd op de hond doorbrengt, dan kun je wel nagaan hoe effectief dit is. Bovendien kan de huid geïrriteerd raken en de vacht beschadigen.

Bij dieren met een vlooiënalergie is het zaak de beet van de vlo te vermijden vanwege het ingebrachte speeksel. Kies dan dus voor een middel waarbij de vlo niet hoeft te prikken om het gif binnen te krijgen. Vlooiën planten zich buiten nauwelijks voort.